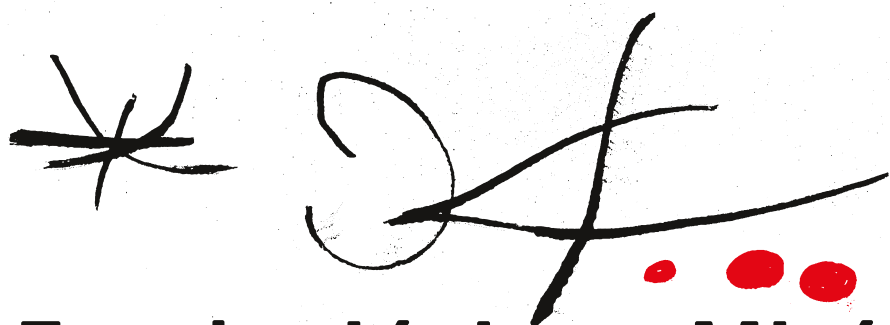

Kapwani Kiwanga

Estats canviants

Fundació Joan Miró

**Premi
Joan
Miró**

Patrocinadors principals:

ΙΔΡΥΜΑ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ
STAVROS NIARCHOS FOUNDATION

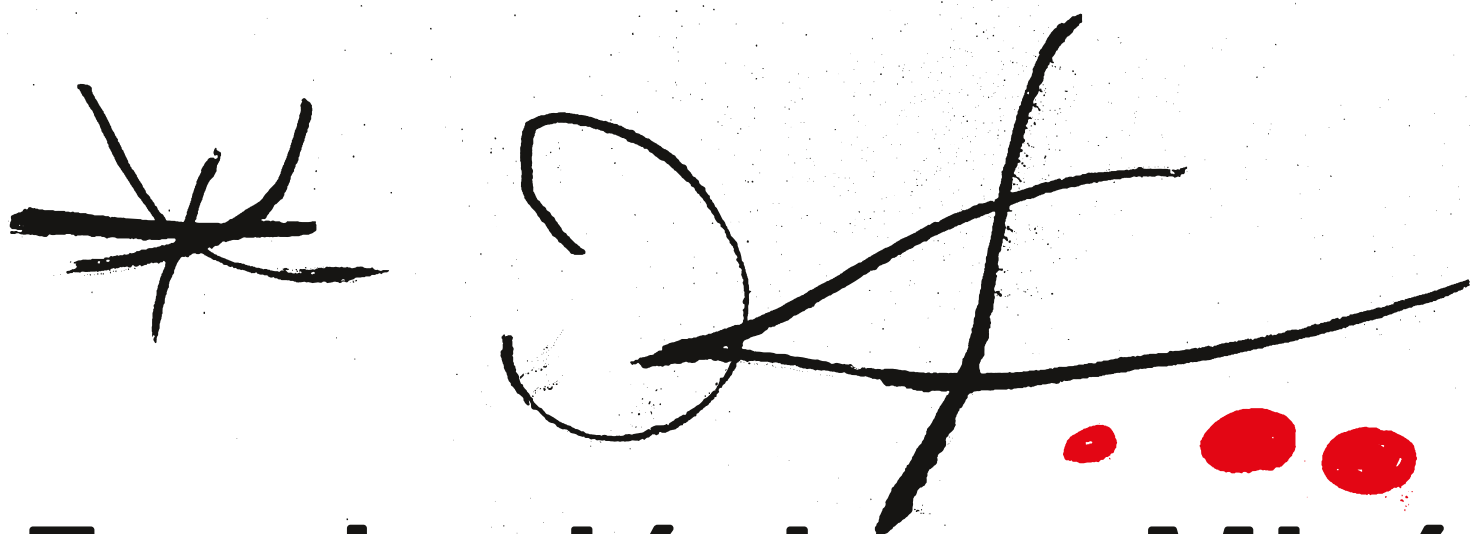
Col·laborador de l'exposició:

T **Thyssen**
B **Bornemisza**
↪ A **Art Contemporary**

Índex

1. Nota de premsa	7
2. Kapwani Kiwanga	10
3. <i>Estats canviants: l'exposició</i>	11
4. Programació pública i social	14
5. Publicació	17
6. Premi Joan Miró	18
7. Selecció d'obres	19

Fundació Joan Miró

1. Nota de premsa

La Fundació Joan Miró presenta *Estats canviants*, la primera exposició individual a l'Estat espanyol dedicada a l'artista Kapwani Kiwanga, guanyadora de la novena edició del Premi Joan Miró

Amb tres obres de nova producció, l'exposició *Estats canviants* arrenca amb les obres de Kiwanga que utilitzen matèries primeres i finalitza amb els seus projectes que reflexionen sobre temporalitats geològiques en un recorregut que permet una aproximació a alguns dels temes més destacats de les seves línies de recerca.

Estats canviants es complementa amb un catàleg que inclou aportacions crítiques de Kathryn Yusoff, Christine Checinska i Mabel O. Wilson, a més d'una conversa entre Kiwanga i la comissària Martina Millà, i textos descriptius de Kathleen Ritter. La publicació, en edició trilingüe, estarà disponible properament.

L'exposició de Kapwani Kiwanga anirà acompanyada d'una programació de mediació a sales i a l'escola a cura de Maguette Dieng i un cicle de converses, *performance* i poesia amb River Claire, Mafe Moscoso, Kathryn Yusoff, Kapwani Kiwanga, Samia Henni, Lydia Ourahmane, Dust Pavilion (Olga Subirós, Llorenç Benet i Joana Teixidor), Imani Jaqueline Brown i Paulo Tavares.

El Premi Joan Miró compta amb el patrocini principal de la Stavros Niarchos Foundation i CUPRA.

L'exposició *Estats canviants* ha comptat amb la col·laboració de la Thyssen-Bornemisza Art Contemporary (TBA21).

Barcelona, 29 d'abril de 2026. Del 30 d'abril al 13 de setembre de 2026, a la Fundació Joan Miró es podrà veure *Estats canviants*, la primera exposició individual a Espanya de Kapwani Kiwanga, guanyadora de la novena edició del Premi Joan Miró (2025). L'exposició, concebuda específicament per als espais de la Fundació, reuneix una selecció d'obres representatives de la seva trajectòria juntament amb tres propostes de nova producció creades per a l'ocasió.

Estats canviants es presenta com la materialització i la culminació d'aquest reconeixement després d'un any de feina entre l'artista i l'equip de la Fundació Joan Miró. A partir d'un estret diàleg entre Kiwanga i Martina Millà, cap d'exposicions de la Fundació Joan Miró i comissària de l'exposició, la mostra és una oportunitat per conèixer de primera mà obres clau de la trajectòria recent de l'artista, alhora que incorpora noves produccions. El resultat és una reflexió sobre la història de les matèries i els intercanvis comercials, el control de territoris i les estructures de poder que han definit el món modern des de les primeres circumnavegacions fins al present. La pràctica de Kiwanga, que investiga els fluxos de recursos materials i les formes de control que organitzen territoris i cossos, es va desplegant al llarg del recorregut expositiu i posa l'accent, tal com indica el títol, en els estats canviants de matèries, cultius, tecnologies i estructures de poder.

Tres grans eixos expositius

Estats canviants desplega un recorregut expositiu que, comissariat per la cap d'exposicions de la Fundació Miró, Martina Millà, articula tres grans eixos: 1) la transformació de la materialitat arran de desenvolupaments tecnològics progressius, 2) la història dels intercanvis econòmics i culturals derivats de les diferents ocupacions de territoris i 3) la confluència entre el marc temporal de la història humana i la temporalitat geològica, molt més extensa.

A partir de l'ús de materials com ara les fibres vegetals, el fang, la fusta, el vidre, els teixits o la ceràmica, les obres seleccionades per configurar el recorregut expositiu funcionen com a arxius visuals que contenen memòries socials, econòmiques i polítiques. Al mateix temps, posen en evidència les condicions de producció dels materials i les seves transformacions, així com l'impacte del capitalisme global i de l'extractivisme sobre territoris i poblacions. *Estats canviants* també fa referència a qüestions vinculades a la mobilitat de persones, amb una nova instal·lació que connecta cos i indumentària des de la perspectiva contemporània de la migració i el desplaçament.

L'exposició conclou amb una reflexió sobre la coincidència de diferents dimensions temporals que posa en relació el temps històric amb temporalitats i ritmes geològics que excedeixen l'experiència humana i permeten considerar els fenòmens tractats al llarg de l'exposició des d'una perspectiva molt més àmplia.

Publicació

Amb motiu de l'exposició, la Fundació Joan Miró publicarà el catàleg *Kapwani Kiwanga. Estats canviants*, una edició trilingüe (català, castellà i anglès) prevista per al juliol de 2026. La publicació inclourà totes les obres presents a la mostra, acompanyades de textos explicatius signats per Kathleen Ritter. També s'hi podran llegir un conjunt de textos i converses que enriqueixen les línies de recerca més representatives de la pràctica de Kiwanga. En concret, el catàleg incorporarà una conversa entre l'artista i la comissària, Martina Millà, un assaig de la geògrafa Kathryn Yusoff i una

conversa entre Christine Checinska i Mabel O. Wilson entorn de les connexions entre literatura, arquitectura i el món dels teixits i la indumentària.

Programació pública i social

Com a part indissociable de l'exposició, el projecte es desplega a través d'una àmplia programació pública i social que amplia i contextualitza les línies de treball de l'artista. Aquest programa inclou cicles de converses, *performances* i poesia, espais de mediació centrats en la veu i l'escolta, així com projectes educatius desenvolupats en col·laboració amb centres escolars. Lluny de ser complementari, aquest dispositiu forma part essencial del projecte i respon a una manera d'entendre l'art com a pràctica compartida, capaç d'activar pensament crític i generar comunitat.

La dimensió educativa i social del Premi Joan Miró es fa especialment visible en aquest context, en què l'excel·lència artística es vincula directament amb processos de participació, transmissió de coneixement i implicació del territori. Aquest model reforça el paper de la Fundació com a espai de mediació entre la creació contemporània i la societat, i consolida una pràctica institucional basada en la interacció, el debat i la construcció col·lectiva de significat.

Premi Joan Miró

El projecte s'inscriu en el marc del Premi Joan Miró, un guardó biennal que s'ha consolidat com una de les principals distincions internacionals d'art contemporani. El premi reconeix creadors i creadores que han contribuït a expandir els llenguatges i imaginaris artístics contemporanis amb propostes que combinen rigor conceptual i innovació formal, sempre en ressonància amb el llegat mironià. En el cas de Kiwanga, el jurat va destacar la seva afinada capacitat per destil·lar processos històrics de gran complexitat i traduir-los en abstracció poètica de gran precisió formal.

Formada com a antropòloga i amb una trajectòria consolidada en l'escena internacional, Kapwani Kiwanga ha

desenvolupat una pràctica artística basada en la recerca sobre les relacions entre poder, arquitectura, territori i cos. Les seves instal·lacions, formalment rigoroses, transformen narratives històriques i socials en dispositius poètics que conviden a repensar les estructures que configuren el present. La seva obra s'ha presentat en institucions de prestigi internacional i ha estat reconeguda amb diversos premis que l'han situada com una de les veus més rellevants de l'art contemporani a escala internacional.

El Premi Joan Miró compta amb el patrocini principal de CUPRA i la Stavros Niarchos Foundation.

L'exposició Estats canviants ha comptat amb la col·laboració de la Thyssen-Bornemisza Art Contemporary (TBA21).

2. Biografia

Kapwani Kiwanga (Hamilton, Canadà) és una artista francesa i canadenca.

Ha rebut diferents premis i beques, com ara el Premi Joan Miró (Espanya, 2025), la Beca Guggenheim (EUA i Canadà, 2023), la Beca Elizabeth S. i Richard M. Cashin, del Harvard Radcliffe Institute (Cambridge, EUA, 2022-2023), el Premi Zurich Art (Suïssa, 2022), el Premi Marcel Duchamp (França, 2020), així com el Frieze Artist Award (EUA) i el Sobey Art Award (Canadà), tots dos el 2018. El 2024 va representar el Canadà a la 60a Biennal de Venècia amb el projecte *Trinket*.

Ha fet exposicions individuals, entre altres institucions, a la Fundació Joan Miró (Barcelona, Espanya, 2026), al Copenhagen Contemporary (Dinamarca, 2024), a la Serralves Foundation (Porto, Portugal, 2023), al Bozar (Brussel·les, Bèlgica, 2023), al Remai Modern (Saskatoon, Canadà, 2023), al Kunstmuseum Wolfsburg (Alemanya, 2023), al Capc (Bordeus, França, 2023), al MOCA (Toronto, Canadà, 2023), al Museum Haus Konstruktiv (Zuric, Suïssa, 2022), al New Museum (Nova York, EUA, 2022), al Moody Center for the Arts (Houston, EUA, 2021), a la Haus der Kunst (Munic, Alemanya, 2020), a la Kunsthaus Centre d'art Pasquart (Biel/Bienne, Suïssa, 2020), al MIT List Visual Arts Center (Cambridge, EUA, 2019), a l'Esker Foundation (Calgary, Canadà, 2018), a la Power Plant (Toronto, Canadà, 2017), al Logan Center for the Arts (Chicago, EUA, 2017), a la South London Gallery (Londres, Regne Unit, 2015) i al Jeu de Paume (París, França, 2014).

Entre les seves participacions destacades en biennals, cal esmentar la 25a Biennal de Sydney (Austràlia, 2026), la Triennal de Hawaii (EUA, 2025), la Biennal de Singapur (Singapur, 2025), la 35a Biennal de São Paulo (Brasil, 2023) i la 59a Biennal de Venècia (Itàlia, 2022).

Entre els encàrrecs públics o per a emplaçaments específics que ha dut a terme, destaquen *Grand Paris*, a l'estació Aéroport Charles de Gaulle 2 del TGV (Roissy, França, properament), l'*Studio Museum in Harlem* (Nova York, EUA, 2026), la *Desert X*, a Palm Springs (Califòrnia, EUA, 2025), o *High Line*

(Nova York, EUA, 2023); *Public Matters*, a Belvedere 21 (Viena, Àustria, 2023), i *Imagine the City*, a Hamburg (Alemanya, 2021).

L'obra de Kiwanga rastreja l'impacte generalitzat de les asimetries de poder posant en diàleg narratives històriques amb realitats contemporànies: l'arxiu i les possibilitats del demà.

La seva obra, el motor de la qual és la recerca, s'inspira en històries marginades o oblidades i s'articula a través de tot un ventall de materials i mitjans, com ara l'escultura, la instal·lació, la fotografia, el vídeo i la *performance*.

Kiwanga s'apropia del cànon, i gira els sistemes de poder contra si mateixos, tant en l'art com en l'anàlisi d'històries més àmplies. D'aquesta manera, Kiwanga ha desenvolupat un vocabulari estètic que ella mateixa descriu com a «estratègies de sortida», obres que conviden a veure les coses des de múltiples perspectives per mirar d'una manera diferent les estructures existents i imaginar altres maneres d'abordar el futur.

3. *Estats canviants*: l'exposició

Kapwani Kiwanga, guardonada amb el Premi Joan Miró 2025, presenta *Estats canviants*, una exposició que recorre algunes de les principals temàtiques desplegades al llarg de la seva celebrada trajectòria artística. La mostra inclou obres recents i alguns dels seus projectes més coneguts, així com tres noves produccions creades per a l'ocasió.

Kiwanga ens convida a prendre consciència de la relació entre els sistemes de poder i processos culturals i històrics. La seva pràctica ajuda a entendre les estructures subjacents de poder i control que han modelat la història moderna, mentre que les seves obres se'ns presenten com a testimonis impertorbables i recordatoris implacables del llegat de desigualtats i injustícies que configuren la realitat actual.

L'exposició parteix de la convicció de l'artista mateixa que «fins i tot els materials més sòlids i inerts es troben sempre en un estat de fluctuació». En aquest sentit, el recorregut expositiu arrenca amb obres centrades en la tangibilitat i l'estat en brut de les matèries primeres vinculades a les històries del comerç global, i va fins a la transformació, el cultiu i la producció d'aquestes al llarg de diferents etapes de l'extractivisme.

Estats canviants inclou obres que alludeixen a aquests canvis materials, geogràfics i culturals, i culmina el seu relat amb obres sobre fenòmens geològics que ens recorden que vivim dins de temporalitats més extenses que les humanes, la perspectiva de les quals dissipa i empeteix els nostres esforços per controlar i posseir el planeta que habitem.

Primera sala

Les grans instal·lacions de sisal de Kapwani Kiwanga han estat una constant en la seva pràctica artística i expositiva des del 2016. La presència solitària i imponent de *Camp el·líptic* rep els visitants amb una invitació perquè apreciïn les qualitats materials d'un dels conreus més importants de la història de les transaccions colonials. En el cas del sisal, la fibra s'extreu d'una atzavara originària del

sud de Mèxic, però s'ha conreat extensament en països de l'Àfrica oriental, com ara Tanzània. La presentació vertical de la fibra en aquestes obres evoca els sistemes d'assecatge utilitzats després de la collita del sisal. Malgrat que no és una espècie autòctona, s'ha convertit en una part integral del paisatge rural, la qual cosa posa de manifest les tensions ecosistèmiques provocades pel trasllat de conreus entre continents.

D'altra banda, les dues obres de ceràmica de la sèrie *Foc i guaret* introdueixen els visitants en la dimensió simbòlica i perdurable aplicada a elements com ara els diversos tipus de sòl i el foc. En aquest cas, les peces d'argila s'han barrejat amb les cendres d'unes fogueres que es van encendre durant unes trobades en què Kiwanga va convidar els assistents a compartir els seus punts de vista sobre l'ocupació de terres i l'extracció en el context canadenc. L'esmalt que recobreix les peces de fang cuit es va barrejar amb les cendres, el registre material d'aquells intercanvis.

Segona sala

Les obres exposades en aquesta sala segueixen l'auge de les transaccions vinculades a l'imperialisme occidental i al desenvolupament d'oficis artesanals de cara a l'explotació a gran escala de materials com els que es mostren a la sala anterior. El perfeccionament gradual de tècniques ancestrals, com la ceràmica, es presenta en estreta relació amb la tensió entre cosmogonies i mites sobre la creació del món, d'una banda, i les ideologies que s'han construït per justificar les asimetries de poder, de l'altra.

Les dues noves produccions en aquesta sala són *Sentinella* i *Canvi de to*. La primera, un encàrrec de TBA21, fa referència als arbres d'ampolles que es poden trobar al sud dels Estats Units, on és tradició col·locar ampolles buides a les branques dels arbres. Hi ha la creença que aquestes ampolles actuen com a trampes per capturar els esperits malignes que rondan pels voltants de les cases. Hi ha qui suggereix que els arbres d'ampolles estan

relacionats amb certs rituals i artefactes protectors de l'Àfrica occidental. Aquesta nova escultura es presenta en diàleg amb altres obres de vidre i sorra, alhora que també actua com a pont cap a les obres de la sèrie *Una coincidència de desitjos* que fan referència al comerç mundial de granadures.

Per la seva banda, el tapís de nova producció *Canvi de to* ressegueix la transició del tint blau obtingut del pastell (*Isatis tinctoria*), lligat a la producció tèxtil de lli a Europa, cap a l'ús gradual del tint d'indi (*Indigofera tinctoria*) i el teixit de cotó, provinent de conreus on treballaven persones sotmeses a condicions inacceptables d'esclavitud.

Tercera sala

Aquesta nova sèrie tèxtil, *Capacitat de càrrega*, s'inspira en la meticulositat amb què Joan Miró dissenyava els seus vestits. Segons algunes fonts, Miró es feia fer una butxaca especial a les jaquetes que li confeccionaven a mida per guardar-hi una garrofa durant els seus viatges. L'olor i la textura de la garrofa el connectaven a la Catalunya rural, sobretot als paisatges que envoltaven la finca que la família tenia prop de Mont-roig del Camp, un lloc amb el qual s'identificava profundament.

Kiwanga explora la idea que la roba pot ser tant una segona pell protectora com una extensió i un substitut de la llar. En aquest sentit, la instal·lació és una reflexió sobre la vulnerabilitat i les condicions socials imperants, de les quals l'individu es pot voler protegir. La butxaca, motiu principal d'aquesta sèrie, integra els conceptes d'intimitat i supervivència, ja que permet que l'individu porti objectes molt a prop seu al mateix temps que els manté ocults a la vista dels altres.

Cuarta sala

Les obres amb teles d'ombreig de Kapwani Kiwanga són composicions geomètriques abstractes en les tonalitats habituals de les malles que es fan servir per cobrir grans extensions de conreus. Aquesta tela està feta de fibres sintètiques i s'utilitza per filtrar la llum solar a través del teixit porós. Actualment, és un element omnipresent en l'agricultura industrialitzada, que sovint

necessita aquests dispositius de protecció en les explotacions d'espècies no autòctones de les regions on es cultiven, que no s'adapten fàcilment a les noves condicions climàtiques. A l'artista, l'ús d'aquest material li permet crear «entorns artificials», en una referència clara a les friccions provocades per la intervenció humana a la terra.

Aquestes obres també es poden llegir com a derivacions del paisatgisme, un gènere pictòric amb una forta intencionalitat política i ideològica que articulava relats de construcció nacional per consolidar processos d'ocupació. Què se n'ha fet, dels paisatges que en el passat es representaven en aquests quadres com a instruments i expressions de possessió i control? És possible que la simple reducció de la paleta de colors i de les evocacions atmosfèriques alerti els espectadors sobre l'empobriment dels ecosistemes derivat de la introducció de monoconreus mantinguts de manera artificial.

Cinquena sala

Aquesta sala, que enllaça amb les obres fetes amb malles d'ombreig de la secció anterior, posa en relleu l'estreta relació entre el control de l'extracció —tal com es reflecteix a la sèrie *Mesures suaus*— i diferents sistemes de vigilància.

El títol de l'obra *Gelosia* (2018), una mampara de mida domèstica feta de lamelles de mirall unidireccional, remet a un element decoratiu associat a l'arquitectura tropical colonial. També es pot vincular a les obres de Kiwanga que giren al voltant de l'ús històric de la llum en les polítiques de control. En el cas de *Gelosia*, la mampara també estableix un paral·lelisme amb el sistema de persianes instal·lat a les lluernes del museu, dissenyat per ajustar el nivell de llum natural que entra a les sales. Les consideracions sobre el contrast entre l'ús de la gestió de la llum amb finalitats disciplinàries i la qualitat variable de la llum són temes importants en la pràctica i la manera de pensar de l'artista.

Al seu torn, les obres de la sèrie *Mesures suaus* són combinacions de teles ratllades, parcialment tenyides, i peces de granit polit. Aquestes obres fan al·lusió a la teoria de la «Pangea última», és a dir, a la generació

d'un gran continent unificat, resultat del solapament de les diferents plaques tectòniques. Les marques que s'observen a les peces de granit fan referència a la velocitat a què es mouen les plaques africana i eurasiàtica. En les dues obres exposades de la sèrie *Mesures suaus*, la flexibilitat de la tela i la rigidesa de la pedra evocuen dos ritmes i marcs temporals diferents: en un futur remot, la solidesa aparent del granit es tornarà tan maleable com la nostra percepció actual d'una tela que penja.

continentals.

Sisena sala

L'exposició *Estats canvians* començava amb obres de sisal i fang cuit per mostrar als visitants l'impacte que causen algunes matèries primeres en el seu estat brut. Com a conclusió, les obres d'aquesta sala, malgrat que al·ludeixen als recursos extrets i explotats en el passat i el present, se centren en el temps geològic. Obren una perspectiva temporal que comprèn períodes molt més extensos, els quals, inevitablement, ajusten la nostra noció del temps històric.

La sèrie *Estudis de la subducció* (2015-2018) també indaga en el procés de subducció que ja trobàvem a les obres *Mesures suaus*. En aquests muntatges fotogràfics, es contraposen imatges de roques procedents del Muséum national d'Histoire naturelle de París. A la imatge inferior, l'artista hi ha col·locat una roca del costat espanyol de l'estret de Gibraltar, mentre que la imatge superior, que mostra una roca marroquina, se superposa a la seva homòloga de sota. Juntes, representen el procés de subducció que té lloc entre les plaques tectòniques eurasiàtica i africana en el punt de contacte entre totes dues sota l'estret.

Erigmascopi (2015) fa referència a un dispositiu d'il·luminació utilitzat per examinar els estrats subterranis en les perforacions de prospecció geològica. L'eina estava equipada amb miralls reflectants que permetien inspeccionar des de la superfície. En una llarga vitrina, Kiwanga reuneix diversos elements relacionats amb la seva recerca sobre el projecte de l'Afrotúnel, una gran obra d'enginyeria, a més d'una important operació política, que algun dia podria connectar l'Àfrica i Europa sota l'estret de Gibraltar, justament en el punt on coincideixen les dues plaques

4. Programació pública i social

Amb motiu de l'exposició *Kapwani Kiwanga. Estats canviants*, la Fundació Joan Miró desplega una programació pública i social que amplia i contextualitza les línies de treball presents en la mostra. Més enllà de l'exposició, aquesta proposta articula, en un total de sis esdeveniments, espais de conversa, mediació, educació i accessibilitat que posen en relació la pràctica de Kiwanga amb altres artistes, investigadors i agents culturals i que obren noves vies de participació per a diferents públics.

1. Sòl, pols, espant, ritme

Cicle de converses, *performances* i poesia
Abril-juny de 2026

El cicle de quatre sessions **Sòl, pols, espant, ritme** aborda les empremtes que la colonialitat ha deixat sobre l'ecologia, el territori i els imaginaris contemporanis. A partir de pràctiques artístiques, poètiques i arquitectòniques, les diferents sessions exploren les marques materials, geològiques, sonores i simbòliques de l'extractivisme, la contaminació i l'explotació, així com les formes de resistència, regeneració i imaginació utòpica que hi responen.

La primera sessió, **Instruccions i possibilitats per fer por a una muntanya**, tindrà lloc el dissabte 11 d'abril a les 11 hores. La proposta pren la forma d'un diàleg entre les imatges i pel·lícules de **River Claire** i els textos i poemes de **Mafe Moscoso**. La trobada parteix de dues figures centrals —una muntanya i un volcà— per activar rituals, memòries i imaginaris regeneratius vinculats a territoris marcats per l'explotació i la violència colonial.

La segona sessió, **Les revolucions són geològiques, no només actes polítics de desafiament**, se celebrarà el 29 d'abril a les 18 hores, abans de la inauguració de l'exposició. Es tracta d'una **conversa entre Kapwani Kiwanga i la geògrafa Kathryn Yusoff**, investigadora dedicada a analitzar com els signes de la superfície terrestre configuren la nostra concepció del medi ambient, de la raça i de la subjectivitat.

La tercera trobada, **Una conversa sobre pols**, tindrà lloc el dissabte 30 de maig a les 17 hores, amb inici a la Fundació Joan Miró i continuació al Pavelló Mies van der Rohe. La sessió s'articula a partir del grup de recerca Dust Pavilion, impulsat per Llorenç Bonet, Olga Subirós i Joana Teixidor, i comptarà amb la participació de **Samia Henni, Lydia Ourahmane i Albert Soret**. La proposta connecta la història material del pavelló amb les dinàmiques colonials, les tempestes de pols del Sàhara i les seves implicacions espacials, socials i ambientals.

El cicle es tancarà el dimarts 30 de juny a les 19 hores amb una sessió **dedicada a Imani Jacqueline Brown**, artista, activista, escriptora i investigadora, en conversa amb l'arquitecte, autor i educador Paulo Tavares. La presentació inclourà alguns dels seus projectes i textos més destacats, centrats en la persistència de la violència extractivista, colonial i ecològica, així com en les pràctiques de resistència i cura que travessen les ecologies negres.

2. La teva veu et protegirà

Espai de mediació

A cura de Maguette Dieng

L'espai de mediació *La teva veu et protegirà* pren com a punt de partida una idea d'Audre Lorde sobre el silenci i la veu per proposar una reflexió sobre la intersecció entre poder, escolta i expressió. Inspirada en la cultura del *sound system* nascuda a Jamaica als anys cinquanta, la proposta de Maguette Dieng converteix l'espai en un territori de ressonància col·lectiva on el so es percep amb tot el cos i on les veus dels participants contribueixen a construir un entorn sonor viu, progressiu i habitable.

Dins d'aquest mateix marc s'inscriu *El rebedor*, un espai de benvinguda per a grups escolars amb la mediació de Tau Luna i edu r. pineda. Concebut com un lloc per compartir intuïcions, sabers i preguntes, aquest dispositiu posa el focus en la veu (cantada i parlada) com a eina de protecció, expressió i polifonia. De moment en fase de testatge, la proposta s'adreça a les escoles que formen part de la xarxa d'escoles

del Premi Joan Miró, i busca generar un espai de socialització dels processos d'aprenentatge entre alumnat i comunitat docent.

L'espai de mediació inclourà també dues activacions específiques: *A cau d'orella*, una acció sonora a cura de Laura Llanell prevista per al 27 de juny a les 18 hores, i *Construir el greu*, una sessió d'escolta a cura de Natalia Figueredo programada per al 12 de setembre, també a les 18 hores.

3. Un refugi a la nostra mida

Projecte educatiu

Amb l'Escola Pau Sans, a cura de Maguette Dieng, amb la mediació de Tau Luna i edu r. pineda

Un refugi a la nostra mida és el projecte educatiu vinculat a l'exposició, desenvolupat en diàleg amb l'alumnat de l'Escola Pau Sans. De manera extraordinària, tota la comunitat educativa de l'Escola Pau Sans s'ha implicat en el projecte, que ha aconseguit involucrar la totalitat de l'alumnat —228 infants de 3 a 12 anys— i un conjunt de 15 docents de diverses àrees i experteses. D'aquesta manera, s'ha produït una situació d'intercanvi de coneixements i suport mutu que ha permès la implementació transversal i interdisciplinària de les metodologies artístiques a l'aula.

Al llarg del projecte, l'alumnat ha compartit amulets, símbols, afectes i relats procedents de diversos llegats culturals, religiosos i familiars, i n'ha creat de nous. El resultat és un imaginari propi pensat per aixopugar l'escola i per activar una pregunta central: de què volem protegir-nos i com podem construir un refugi a la nostra mida?

4. Visites comentades per al públic

La programació inclou visites comentades a l'exposició adreçades al públic general. Aquestes visites proposen un recorregut pels espais creats per Kapwani Kiwanga i ofereixen eines per aproximar-se a unes obres de gran format, sovint abstractes i difícils de classificar. Fibres vegetals, ceràmica, cendra, caoba i peces tèxtils concebudes específicament per a aquesta exposició configuren un conjunt que es pregunta per l'origen dels materials, les desigualtats del món global i les tensions entre continents. Els horaris i les reserves es poden consultar al web de la Fundació.

5. Visites per a persones amb discapacitat visual

També s'han previst visites específiques per a persones amb discapacitat visual. Aquests recorreguts combinen comentaris de sala, audiodescripcions, materials tàctils i olors relacionats amb les obres i amb el concepte general de l'exposició. La proposta es completa amb una experiència d'immersió sonora i corporal a l'espai de mediació *La teva veu et protegirà*. Els horaris i les reserves es poden consultar al web de la Fundació.

6. Dia Internacional de la Sordceguesa

27 de juny

En el marc del Dia Internacional de la Sordceguesa, la Fundació Joan Miró organitzarà una jornada específica a les sales i als jardins del museu per donar visibilitat a les persones amb sordceguesa i reivindicar els seus drets. La commemoració coincideix amb el naixement de Helen Keller, figura destacada en aquest àmbit, i comptarà amb la col·laboració de l'ONCE, que enguany ha dedicat el cupó del 20 d'abril, data de naixement de Joan Miró, al 50è aniversari de la Fundació. La jornada inclourà diverses activitats entorn de la figura de Miró i d'una de les instal·lacions artístiques presents a l'exposició de Kapwani Kiwanga, amb la col·laboració de la Fundació Ventós.

5. Publicació

Amb motiu de l'exposició dedicada a Kapwani Kiwanga, la Fundació Joan Miró publicarà el catàleg *Kapwani Kiwanga. Estats canviants*, previst per al juliol de 2026. Aquesta publicació trilingüe (català, castellà i anglès) acompanya la mostra i en recull els continguts principals, tant pel que fa a les obres exposades com el plantejament comissarial, a més d'oferir complements teòrics. El catàleg es planteja, doncs, com una extensió del projecte expositiu, i ofereix textos que ajuden a aprofundir en les línies de recerca que articulen la pràctica artística i de pensament de Kapwani Kiwanga. En primer lloc, hi ha una conversa entre l'artista i Martina Millà, cap d'exposicions de la Fundació Joan Miró i comissària de la mostra. Tot seguit, s'hi inclou l'assaig *El temps al marge*, de la geògrafa Kathryn Yusoff, que aporta una perspectiva crítica sobre el territori, l'extractivisme i les asimetries de poder que perpetua la geologia colonial, i ho relaciona amb el projecte de l'Afrotúnel i la pràctica artística de Kiwanga. També s'hi pot llegir *La poètica de les superfícies suspeses*, una conversa entre la dissenyadora de moda Christine Checinska i l'arquitecta Mabel O. Wilson al voltant de les possibilitats del llenguatge, la poesia i la història dels teixits.

La publicació estarà il·lustrada amb fotografies del recorregut expositiu i de les obres exposades a les sales de la Fundació, acompanyades de comentaris explicatius elaborats per Kathleen Ritter. Els textos complets del catàleg estaran disponibles també en línia al web de la institució.

6. Premi Joan Miró: significat, impacte i projecció

El Premi Joan Miró s'ha consolidat com una de les distincions internacionals més rellevants en l'àmbit de l'art contemporani, tant pel seu alt nivell artístic com pel rigor del seu procés de selecció. Vinculat directament al llegat de Joan Miró, el guardó parteix d'una idea essencialment mironiana: entendre la pràctica artística com a recerca, risc i vocació de servei públic, amb una atenció especial als creadors del present.

De caràcter biennal, el premi reconeix creadors i creadores que contribueixen a expandir els llenguatges artístics contemporanis amb propostes innovadores i una mirada crítica sobre el món. Els artistes guardonats comparteixen una actitud que qüestiona relats establerts i planteja noves preguntes des de posicionaments crítics, sempre mantenint una consciència social clara i una dimensió humanista.

Més enllà del reconeixement institucional, el premi representa un impuls real per a la pràctica artística dels premiats i premiades. La dotació econòmica de 50.000 euros, sumada als recursos destinats a la producció d'una exposició amb l'equip de la Fundació Miró, es tradueix en un seguiment curós, i en el temps i l'autonomia necessaris per al desenvolupament d'obres noves sense condicionants de cap mena. En aquest sentit, el guardó impulsa trajectòries artístiques cap a noves etapes de les carreres artístiques dels guanyadors i guanyadores.

Un dels trets diferencials del Premi Joan Miró és l'organització d'una exposició individual de l'artista per primer cop a l'Estat espanyol. Aquest procés ofereix als artistes accés a tots els recursos de què disposa la Fundació Joan Miró: els seus arxius, els equips professionals i els seus espais expositius. La mostra, comissariada per la cap d'exposicions de la Fundació, va acompanyada del catàleg corresponent, elaborat pel Departament de Publicacions. Així, el Premi Joan Miró també es configura com una plataforma de pensament crític. Les exposicions associades activen debats al voltant de qüestions com

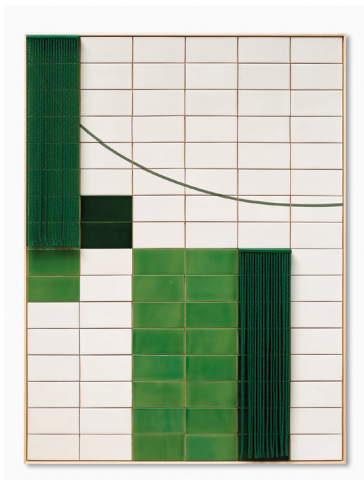
la memòria, la identitat, les migracions, l'ecologia o el conflicte. D'aquesta manera, la programació expositiva es fa ressò de les tensions reals del present i aporta eines artístiques per interpretar-lo.

Al mateix temps, un dels eixos principals del premi és la seva dimensió social i educativa, que s'articula a cada edició mitjançant un programa pedagògic per a infants i joves que n'amplia l'abast més enllà de l'àmbit expositiu. Així, la pràctica de l'artista i aspectes del projecte d'exposició entren a les aules a través d'un programa especial en què infants i adolescents participen activament en la interpretació i la creació artística. Els alumnes formen part del procés de desenvolupament de la col·laboració amb l'artista guardonat o guardonada i es beneficien d'una cadena de transmissió entre generacions.

Aquesta combinació de prestigi internacional, impacte social i dimensió educativa dota el premi d'una transcendència que va més enllà del reconeixement institucional. Familiaritza el gran públic, i també el públic escolar, amb artistes amb una trajectòria consolidada, i contribueix a ampliar els marcs de comprensió del present i a reforçar el paper de l'art com a servei públic. En aquest sentit, el premi manté viva la idea de Joan Miró que l'artista ha de tenir un paper actiu dins la societat. El guardó esdevé així un espai on el llegat de l'artista dialoga amb el present, un espai des del qual s'impulsen noves mirades i mitjançant el qual es contribueix a imaginar futurs possibles.

Aquest model es reforça amb el suport d'aliances amb organitzacions i empreses com la Stavros Niarchos Foundation i CUPRA, que amb la seva implicació ajuden a consolidar un projecte que connecta educació, creació contemporània i compromís social dins d'un marc de col·laboració entre institució cultural, missió filantròpica i impuls empresarial.

7. Selecció d'obres

Kapwani Kiwanga
Dosser, 2023
 Rajoles de ceràmica fetes a mà, pintura acrílica, corda, perfil metàl·lic, marc de fusta
 165,5 × 124,7 × 10,5 cm
 TBA21 Thyssen-Bornemisza Art Contemporary Collection

Fotografia: Jake Seal
 Cortesia de l'artista i de la Goodman Gallery, Ciutat del Cap, Johannesburg, Londres / Galerie Poggi, París
 © Kapwani Kiwanga, VEGAP, Barcelona, 2026

Kapwani Kiwanga
Dosser (detall), 2023
 Rajoles de ceràmica fetes a mà, pintura acrílica, corda, perfil metàl·lic, marc de fusta
 165,5 × 124,7 × 10,5 cm
 TBA21 Thyssen-Bornemisza Art Contemporary Collection

Fotografia: Jake Seal
 Cortesia de l'artista i de la Goodman Gallery, Ciutat del Cap, Johannesburg, Londres / Galerie Poggi, París
 © Kapwani Kiwanga, VEGAP, Barcelona, 2026

Kapwani Kiwanga
Mesures toves: Camarinal blau, 2018
 Granit cisellat, tela, tint
 207 × 100 × 10 cm

Cortesia de l'artista i de la Galerie Poggi, París
 © Kapwani Kiwanga, VEGAP, Barcelona, 2026

Kapwani Kiwanga
Mesures toves: Lago Mare, 2018
 Granit cisellat, tela, tint
 271 × 142 × 8 cm

Vista d'exposició, *Mesures toves*, Tramway, Festival Internacional de Glasgow (Regne Unit), 2018
 © Fotografia: Keith Hunter
 Cortesia de l'artista i de la Galerie Poggi, París
 Col·lecció privada
 © Kapwani Kiwanga, VEGAP, Barcelona, 2026

Kapwani Kiwanga
Coincidència de desitjos: verd caoba, 2024
 Caoba, granadura, metall
 230 × 76 × 10,5 cm

Fotografia: Jake Seal
 Goodman Gallery, Londres, 2024
 Cortesia de l'artista i de la Goodman Gallery, Ciutat del Cap, Johannesburg, Londres
 © Kapwani Kiwanga, VEGAP, Barcelona, 2026

Kapwani Kiwanga
Gelosia, 2018
 Acer, mirall unidireccional
 220 × 320 × 10 cm

Cortesia de l'artista i de la Galerie Poggi, París
 © Kapwani Kiwanga, VEGAP, Barcelona, 2026

Kapwani Kiwanga
Gelosia (detall), 2018
 Acer, mirall unidireccional
 220 × 320 × 10 cm

Cortesia de l'artista i de la Galerie Poggi, París / Galerie Tanja
 Wagner, Berlín
 © Kapwani Kiwanga, VEGAP, Barcelona, 2026

Kapwani Kiwanga
HORA BLAVA (negra), 2023
 Tela d'ombra, acer, fusta, pintura
 110 × 770 × 35 cm

Vista d'exposició, *La longitud de l'horitzó*, Copenhagen Contemporary (Dinamarca), 2024
 © Fotografia: David Stjernholm
 Cortesia de l'artista i de la Galerie Tanja Wagner, Berlín
 © Kapwani Kiwanga, VEGAP, Barcelona, 2026

Kapwani Kiwanga
Camp elíptic, 2023
 Fibra de sisal, acer pintat
 Dimensions variables

Vista d'exposició, Remei, Museum of Contemporary Art Toronto, Ontario (Canadà), 2023
 Fotografia: Laura Findlay
 Cortesia de l'artista i de la Goodman Gallery, Ciutat del Cap, Johannesburg, Londres
 / Galerie Poggi, París / Galerie Tanja Wagner, Berlín
 © Kapwani Kiwanga, VEGAP, Barcelona, 2026

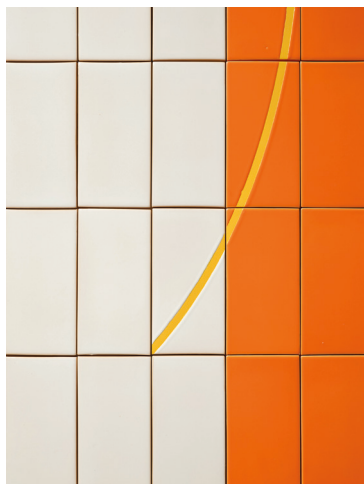
Kapwani Kiwanga
Sisal (detall)

Fotografia: Vicente Muñoz
 © Kapwani Kiwanga, VEGAP, Barcelona,
 2026

Kapwani Kiwanga
Orbe, 2023
 Rajoles de ceràmica fetes a mà, pintura
 acrílica, corda, perfil metàl·lic, marc de
 fusta
 164 x 114 x 10,5 cm

Fotografia: Filipe Braga
 Cortesia de l'artista i de la Goodman
 Gallery, Ciutat del Cap, Johannesburg,
 Londres
 © Kapwani Kiwanga, VEGAP, Barcelona,
 2026

Kapwani Kiwanga
Orbe (detall), 2023
 Rajoles de ceràmica fetes a mà, pintura
 acrílica, corda, perfil metàl·lic, marc de
 fusta
 164 x 114 x 10,5 cm
 © Kapwani Kiwanga, VEGAP, Barcelona,
 2026

Kapwani Kiwanga
Astres, 2023
 Rajoles de ceràmica fetes a mà, pa d'or,
 marc de fusta
 155,2 × 121,5 × 6,6 cm

Fotografia: Jake Seal
 Cortesia de l'artista i de la Galerie
 Poggi, París
 © Kapwani Kiwanga, VEGAP, Barcelona,
 2026

Kapwani Kiwanga
Astres (detall), 2023
 Rajoles de ceràmica fetes a mà, pa d'or,
 marc de fusta
 155,2 × 121,5 × 6,6 cm

Fotografia: Jake Seal
 Cortesia de l'artista i de la Galerie
 Poggi, París
 © Kapwani Kiwanga, VEGAP, Barcelona,
 2026

Informació general

Consulteu tota la informació pràctica per a la propera visita a la Fundació Joan Miró en aquest enllaç:

www.fmirobcn.org/ca/visita.

Podeu descarregar-vos l'aplicació **Bloomberg Connects** per descobrir els espais i les obres del museu.

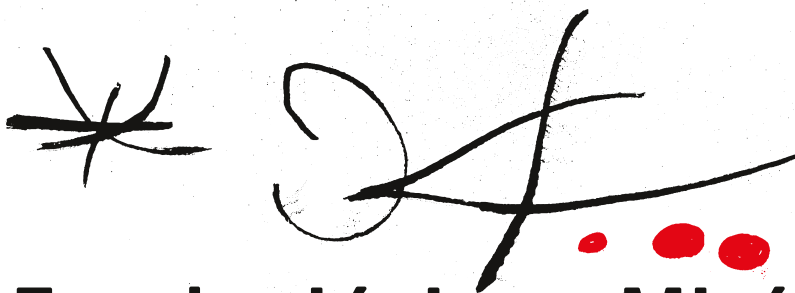
Accessibilitat

Imatges disponibles per a la premsa i dossier digitalitzat, a la nostra sala de premsa virtual: www.fmirobcn.org/premsa.

Contacte de premsa:
laura.rigal@fmirobcn.org
+ 34 681 055 559

Fundació Joan Miró

Patrocinadors principals:

ΙΔΡΥΜΑ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ
STAVROS NIARCHOS FOUNDATION

Col·laborador de l'exposició:

T Thyssen
B Bornemisza
A Art Contemporary